

2015 می 09

تنظيم و ارسال: صالحه وهاب واصل

تهاجم فرنگی ایران ... از تهاجم خزندۀ تا تهاجم گزندۀ

نوشته: دیپلوم انجینیر خلیل الله معروفی

نوشته ذیل از وبسایت (افغانستان آزاد) که در قالب «پی دی اف» به نشر رسیده، اقتباس و توسط صالحه وهاب واصل تنظیم و ارسال گردیده است

پیش از پرداختن به موضوع باید بصراحت تمام اعلام کنم که این نوشته و نوشته های هم‌قماش آن نه باخاطر ضدیت با مردم ایران و برادران ایرانی ما صورت می‌گیرد و نه باخاطر مخالفت با زبان فارسی ایران!!! این نوشته و امثالش فقط و فقط بر استقلال نحود "زبان دری" افغانستان تأکید دارد، و تأکید دارد که افغانان باید حافظ و حارس و نگهبان و نگهدار دری خویش باشند؛ همان گونه که از دیگر شوون فرنگی و ملی خود حراست و حفاظت و نگهداری و نگهبانی می‌کنند!!! در بدو بحث لازم می‌افتد که در مورد نفس لغت "تهاجم" گپ زده شود، که در دو معنای متفاوت به کار می‌رود:

- "تهاجم" مصدر باب "تفاعل" عربی است(1). در بسا مصادر باب تفاعل - و نه در تمام آنها - "مشارکت" فعل بین چند جانب" مطرح است؛ مثلاً "قابل" - در قبال هم قرار گرفتن؛ "تضاد" - باهم ضدیت ورزیدن؛ "تجاهل" - یکدگر را به نفهمی یا بی خبری انداختن؛ "تظاهر" - از یکدگر پشتیبانی کردن - باهم ظاهرسازی کردن؛ "تبادل" - باهم رد و بدل کردن؛ "تناقض" - ضد و نقیض هم بودن؛ "تنافر" - از یکدگر نفرت داشتن؛ "تمایز" - باهم فرق داشتن؛ "تعاقب" - همدگر را تعقیب کردن؛ "تفاخر" - بر یکدیگر فخر فروختن. به همین حساب کلمه "تهاجم" در اصل عربی خود، در معنای "بر یکدگر هجوم آوردن" یا "هجوم دوطرفه" و یا "هجوم مقابل" است.

- این کلمه مگر در اصطلاح دری/فارسی و پشتو در معنای کاملاً متفاوت بکار می‌رود. باید گفت که مصادر "تهاجم" و "تدافع" در زمانه ما ابتداء در زمرة اصطلاحات عسکری به کار رفته اند؛ "تهاجم" در معنای "هجوم گسترده و همه جانبه" و "تدافع" در معنای "دفاع همه جانبه".

در زبان عام دری/فارسی هم وقتی از کلمه "تهاجم" سخن رود، معمولاً منظور از مفهوم اصطلاحی آن؛ یعنی "هجوم و حمله گسترده" است، نه مفهوم اصلی آن. درین مقاله هم که گرد کلمه "تهاجم" می‌چرخد، مراد از مفهوم اصطلاحی آن یعنی "هجوم وسیع" است، که با اصل عربیش سر نمی‌خورد.

نکته دوم که باید مد نظر گرفته شود، اینست که باید فرقهای بسیار و بارزی را بین "دری ما" و "فارسی ایران" قائل گردیم، در غیر آن سخن گفتن از "تهاجم فارسی ایران بر دری افغانستان"،

حديشي عبث، لغو و بيده خواهد بود. در سطور بعدی بر تفاوت‌هایی که بین دری افغانستان و فارسی ایران موجود است، نسبتاً به تفصیل گپ زده خواهد شد.

سخن بر سر تهاجم فرنگی است و بدرجۀ اول تهاجمی که از جانب ایران بر دری افغانستان عملی میگردد. ولی در اول میزد و بسیار لازم است که ذکر خیری از ایرانیان داشمند و سختکوش نمائیم که در عرصه تأثیف و ترجمه و پرورش زبان و ادبیات فارسی بسیار زیاد کار کرده اند، در حدی که ما افغانان نیز - خصوصاً در چند دهه اخیر - از خوان‌گشته و حاصل دسترنج ایشان استفاده های وسیع و بليغ کرده ايم. من شخصاً متواضعانه مدیون آثار بی شماری میباشم که از عرق جیبن و کدّ یمین ایرانیان بافرهنگ و دانشور تراویده اند و در دسترس ما نیز قرار دارند. مُبرهن است که وقتی کسی اثری را خلق، تأثیف، تدوین یا ترجمه میکند، میخواهد اثرش به مردم برسد و هرقدر طیف گیرندگان وسیعتر باشد، به همان اندازه به نفع خالق و مؤلف و مُدون و مُترجم این آثار و مطابق میل ایشان میباشد.

اما؛ برسمیت شناختن و تقدير خدمات ایرانیان فرنگیزوه و مشتاق علم و ادب معنای این را ندارد که هرآنچه را ایشان بگویند، از هر رهگذر قبول نمائیم؛ خصوصاً که در صدد کاپی کردن و تقلید "مشخصات لفظی" فارسی ایران برآئیم!!!! البته این نکته متوجه هر اثر دیگر هم هست، از هر زبانی و از هر جانی که برخاسته و در هر مورد و موضوعی که نوشته و تدوین شده باشد!!!!

وقتی از "تهاجم فرنگی ایران" سخن میگوییم، نکات آتی مد نظر من است:

- 1 - دستبرد بر تاریخ منطقه و خصوصاً تاریخ افغانستان و تاراج مفاخر تاریخی وطن عزیز ما، که از دهه ها پیش و از زمان زمامداری خاندان پهلوی آغاز گردیده و در دوره مکدر و سوگوار جمهوری فاشیستی اسلامی بدون وقفه و بی امان ادامه دارد.
  - 2 - ترویج بدعتهای شنیع و قبیح مذهبی - خصوصاً :
- ترویج شیوه خاص مراسم "عاشورای حسینی"؛ از قبیل سینه زنی و زنجیرزنی و قمه زنی و سیاهپوشیزاری منازل و معابر و موتراها و ...
  - ترویج "فحشای رسمی" بنام "صیغه"
  - ترویج حجاب سیاه و سوگوار باصطلاح اسلامی که از پا تا سرش ماتم میبارد

و ....

با تأسف که مهاجرت و پناه گزیدن ملیونها افغان دربدر و خانه خراب در ایران این پروسه را سرعت، وسعت و شدت بیشتر بخشیده است. مقاله بندۀ معنون به "یکهزار و چارصد سال گریه"(2) در زمینه بدعتهای عاشورا اندک روشنائی می‌اندازد.

3 - تهاجم بر زبان دری افغانستان که در رسته اول مورد بحث این مقاله قرار دارد و در ذیل بدان به تفصیل میپردازیم:

در عنوان مقاله از دو تهاجم سخن گفته شد، که اولی در واقعیت امر تمهید و مقدمه چینی دومی بوده است:

- تهاجم غیر فعال و بالقوه که در طول سالیان و دهه های متتمادی از طریق آثار مطبوع ایرانی در هیئت و کسوت "غیر مستقیم" و "غیر ملموس" صورت گرفته است و من آن را "تهاجم خزندۀ" مینامم، چون سخت به مرحله "اغفال کردن" شbahat دارد.

- مرحله فعال، بالفعل، چارنعل و شتابان این تهاجم است که مستقیماً از طریق مؤسسات تعلیمی - تحصیلی و وسائل ارتباط جمعی افغانی - به شمول جرائد، رادیو، تلویزیون و انترنت - از طریق و به کمک عمال، پروردها، معاشران و خدائی خدمتگاران جمهوری اسلامی ایران عملی میشود. این نوع تهاجم را "تهاجم گزندۀ" نامگذاری میکنم، چون اقسام وسیع مردم ما مستقیماً در تیررس گزندۀ این تهاجم قرار گرفته اند و میگیرند.

در حالی که تهاجم اولی به قشر باسوان، تعلیمیافته و کتابخوان ما منحصر میگردید و ساحة تأثیر و تحریش باریک و بسیار محدود بود، تهاجم دومی تمام مردم افغانستان را رویاروی و بی امان هدف گرفته است.

تسمیه "تهاجم خزندۀ" و بعد "تهاجم گزندۀ" با الهام از طبیعت وحشی و آزاد شکارگاه انتخاب شده است، که ضمن آن حیوانی درنده صید کردن را از مرحله "کشیک دادن" و "خریدن" و "اغفال" شروع کرده و در وهله حساس و وقتی که میدان را به اصطلاح شغالی یافت، شتابان به "گزیدن" طعمه روی می آورد!!!

تفاوتهای زبان دری افغانستان و فارسی ایران

باید گفت که زبان دری و فارسی یک زبان است و اصل هم "زبان دری" میباشد که حدوداً دو هزار سال پیش در شمال افغانستان رونق گرفت. این زبان در افغانستان رسماً و قانوناً به لسان "دری" و در ایران رسماً و قانوناً به نام زبان "فارسی" یاد میگردد. معلوم و کاملاً طبیعی است که عین زبان در دو محیط از هر نگاه مختلف در طول سالیان و قرون متتمادی، نشو و نمای کاملاً متفاوت داشته، تا اینکه در هیئت متمایز و متفاوق امروزی درآمده است.

باید گفت، که استخوانبندی "دری افغانستان" از بسا جهات به اساسات ممکن و اصیل خود باوفا مانده، در حالی که "فارسی ایران" دستخوش تحولات وسیع و بعضاً حتی ابتدالات غیر قابل انکار گردیده است. برین نمط دانشمندان بالنصاف و واقعیین کشور ایران نیز، اتفاق قول دارند. و وقتی چنین است، چه سبکسرانه است، که "یوسف مصری" خود را به "زر ناصره" بفروشیم(3)!!!:

بعض کسان کاملاً سطحینگرانه و یا از روی "خیره سری محض" گویند:
« فارسی فارسی سنت هرجایی که باشد، همان قسمی که انگلیسی انگلیسی سنت در هرجا که باشد. »

من این سخن کلی و سرپوشیده و بسان "خربوزه نایرید" را فقط "مشروط" میپذیرم؛ یعنی با مد نظر گرفتن تفاوتها و تمایزات مشهودی که در محیطهای کاملاً مختلف و متفاوت بر زبان دری وارد گردیده است!!!! به نکوئی میدانیم که هر لسان از سه دستگاه ساخته شده است:

- دستگاه گرامری یا دستوری که شامل صرف و نحو است
- دستگاه صوتی یا جهاز فونتیک
- دستگاه یا جهاز لغوی

به برداشت من - طوری که بعداً خواهیم دید - تفاوت‌های بین دری افغانستان و فارسی ایران در هر سه دستگاه زبان دیده میشود. البته بارزترین و بزرگترین تفاوت در دستگاه لغوی یا "مجموعه لغات و کلمات" است که در زبان دری ما و فارسی ایران استعمال میگردد. بررسی این کمینه اجازه میدهد بگوییم که تفاوت‌های بین دری و فارسی کم از کم و باصطلاح شیرین عامیانه کابلی "کمش" در حد تفاوت‌هایی است که بین انگلیسی انگلستان و انگلیسی اتاژونی سراغ داریم. و بد نیست که تفاوت دو انگلیسی را از زبان دو نویسنده و شاعر شهری و زبردست آیرلندی بشنویم: آسکار وایلد (4) گوید:

« انگلیسها و امریکانیان در واقع همه چیز مشترک دارند، البته به استثنای زبان. »
و جارج برنارد شا (5) نویسد:

« انگلستان و امریکا دو مملکتی سنت که از طریق عین زبان از هم تمایز میگردد. »

اگر هردو گفته را بحیث "طنز" و "خوشطبعی" و هم قبول کنیم، تفاوت بارز این دو انگلیسی از آنها به مشام میرسد!! و در واقعیت امر چنین تفاوتی در سطوح مختلف - به شمول دستگاه گرامری، دستگاه لغوی و املائی و دستگاه فونتیک و تلفظی - این دو انگلیسی وجود هم دارد. و برویم بسراغ زبان خود ما "دری" و مقایسه اش با "فارسی ایران": قبل گفته شد که زبان مشکل است از جهازات ثالثه دستوری، صوتی و لغوی :

مطالعات دوامدار و مقایسوی من اجازه میدهد بصراحت بگوییم که تفاوت‌های بین دری افغانستان و فارسی ایران در تمام سطوح دیده میشود. بارزترین تفاوت مگر در مجموعه لغات و کلماتی سنت که در دری افغانستان و فارسی ایران تداول دارند، از همین خاطر منتقدان فکر کرده اند، که دری

افغانستان و فارسی ایران را فقط و فقط مجموعه لغات و کلمات متداول هر یک متمایز و متفاوت می‌سازد!!!!!! در سطور آنی به برخی ازین تفاوتها اشاره می‌کنم:

از خلال مقالات نهمار مستقل و مقالات بی شماری که ضمن سلسله های مختلف در پورتال "افغانستان آزاد - آزاد افغانستان" - و قبل از آن، قسماً در وبسایتهای دیگر - نشر کرده ام و در آرشیفهای چندگانه پورتال موجودند، میتوان یک منظر اجمالی و بمانند "مشتبه نمونه خروار" از موضوع بدست آورد؛ درینجا در چوکات محدود و موجز به نکاتی چند و معدود اشاره می‌رود.

گرچه در اول مقاله اشاره ای رفت، اما میخواهم با تأکید مجدد و هر چه تمامتر بگویم که حراست از ارزش‌های زبانی و نگهداری نحوه خاص دری افغانستان، نه معنای مخالفت با مردم ایران را دارد و نه مخالفت با فارسی ایران را!!! کشور ایران از ایرانیان است و زبان فارسی ایران هم مال خود شان، همان قسمی که وطن عزیز ما افغانستان مایملک افغانان است و نگهداشت دری و پشتوى افغانى هم وظيفة افغانان بالحساس، وطندوست، دلسوز، بافرهنگ و فرهنگپرور.

(ادامه دارد)

توضیحات:

- 1 - جهت کسب معلومات مزید صرفی در مورد ابواب ثلثی مزید فیه، رجوع گردد به بخش پنجم «بحثی از صرف عربی» - ابواب ثلثی مزید فیه» - مؤرخ 26 اکتوبر 2010 - در آرشیف بنده و آرشیف مقالات "ادبی - فرهنگی" در پورتال "افغانستان آزاد - آزاد افغانستان".
- 2 - این مقاله در صفحه مؤرخ ... پورتال "افغانستان آزاد - آزاد افغانستان" نشر گردیده و در آرشیفهای مختلف پورتال - از جمله آرشیف خلیل معروفی - قابل دسترس است.
- 3 - این جمله اقتباس از بیت معروف ذیل است:

یوسف خود به زر نسره بفروخته ایم
دل ما خوش که درین قافله سودا کردیم!!!

4 - اصل جمله آسکار واولد : Oscar Willde

The English have really everything in common with Americans, except of course, language.

5 - اصل گفته جارج برنارد شا : George Bernad Shaw

England and America are two countries separated by the same language.

د پانو شمیره: له 5 تر 5

افغان جمن آنلاین په درنېښت تاسو همکاری ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه تینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دليکني د ليکنizi بني پازوالي د ليکوال په غاره ده ، هيله من یو خپله ليکنه له رالېرلو مخکي په څير و لولى